

PO TAURAGNŲ DANGUM

Tauragnų krašto bendruomenės laikraštis

2019 rugpjūtis Nr.122

Į simbolinį Baltijos kelią Tauragnuose susirinko gausus būrys tauragniškių ir svečių

Danguolė Trimonienė

Vienybės akimirkos

Laisvės autobusiukas Tauragnuose

Simbolinis Baltijos kelias A. Musteikio gatvėje

Rugpjūčio 23 d. minėjome ypatingą datą: Baltijos keliui sukako 30 metų. Ta proga nemažas būrys uteniškių vyko į tą vietą, kurioje Utenos rajono atstovai stovėjo prieš 30 metų – Ukmergės rajone netoli Krikštėnų. Jų tarpe turbūt buvo ir tauragniškių. Tie, kurie liko namuose, atėjo į Baltijos kelio 30-mečio paminėjimą Tauragnuose.

Jau 14 val. sulaukėme šventiškai papuošto Utenos kultūros centro autobusiuko. Buvo rašomi linkėjimai Lietuvai, skambėjo patriotinės dainos.

18 val. prie kultūros namų susirinko daugiau kaip 130 tauragniškių ir svečių. Skambant dainoms apie Lietuvą visi sustojome į simbolinį Baltijos kelią A. Musteikio gatvėje. Sugiedojus *Tautišką giesmę*, kultūros namuose buvo dalijamasi prisiminimais, parodytas dokumentinis filmas „Ir ateis ta diena. Baltijos kelias“.

Džiaugiamės, kad mūsų dar nemažai, kad galime susikibti rankomis ir pasijusti dalimi visų Baltijos valstybių. Juk Baltijos kelias – visų trijų valstybių vienybės, nepriklausomybės bei laisvės siekio išraiška.

Rugpjūčio mėnesio jubiliejai Sveikiname!

...Rugpjūtį reikia skanauti iš lėto, mažais gurkšneliais, kaip vyšnių likerį. Ipylus į mažą taurelę, pasukioti ją ir žiūrėti per ją į saulę. Žaižaruojanti vyšninė spalva kibirkščiuoja saulės spindulių prižadinta.

Rugpjūčio naktį galima pavairinti žvakžių šviesos mirgėjimu. Ir žiūrėti, kaip į žvakžių šviesą skrenda nakties drugiai. Ir žiūrėti į žerintį rugpjūčio nakties dangų, kuris rasoja žvaigždžių lietumi.

Rugpjūčio šiltas dienas galima dėti į mėgstamą knygą tarp puslapių. O niūrų ir šaltą lapkričio vakarą, pasiėmus tą knygą iš lentynos, išpurtyti iš jos puslapių šiltą rugpjūčio dieną.

Ir prašau jus, nešaukite visur: „...štai ir rugpjūtis.., štai ir ruduo..!“

Ir kūr jus skubate? Sustabdykite laikrodžius...

Ir gerkite rugpjūtį po lašelį...

Rėjus Brėdberis

Po lašelį, neskubėdami mėgauskitės ir savo metais!

50 metų jubiliejų švenčia Antanas Kulys
iš Bajorų;

70 metų sukanka Gediminui Šireikai
iš Tauragnų;

80 metų sukaktį švenčia tauragniškę
Veronika Atkočiūnienė ir
Stanislava Babrauskienė iš Klykių.

Bronė Juknevičienė
Toks buvo gyvenimas

Vėl grįžtu prie Tauragnų bernų nuotraukos. Kiek daug gali pasakyti viena nuotrauka! Ta pati vieta, tie patys metai, bet skirtingos istorijos, skirtingi tų pačių įvykių vertinimai. O aš pati eilinį kartą džiaugiuosi ir kitiems pasakaju, kokie įdomūs mūsų Tauragnų žmonės, ir kaip aš, pasirodo, jų nepažįstu. Šiandien mano pašnekovas – **Kazys Talaikis**, dar vienas *bernas* iš tos nuotraukos. Kalbėjomės jo namuose, pilnuose laikraščių ir žurnalų, tarp jų daug prieškarinių, kokių turime ir savo muziejuje. K. Talaikis daug skaito, daug kuo domisi, su juo kalbėtis buvo labai įdomu. Rodydamas, kokius leidinius turi,

pabrėžė, kad knygos jam turi būti švarios, todėl nesupranta, kaip galima skaityti valgant, nes galima ištepti knygą.

„Gimiau 1938 m. vasario 28 d. Tėvai – Ona ir Antanas Talaikiai. Brolis Zenius ir aš buvom dvyniai, tik brolio jau nebėra, mirė pernai metais balandžio mėnesį. Mūsų namai stovėjo dabartinėje A. Musteikio gatvėje šiek tiek giliau, negu dabar remontuojamas medinis namas (netoli V. Atkočiaus namų, – pastaba autorės). Šeimoje buvom penki vaikai, brolis Stasiukas mirė jaunas, būtime buvę šešiese. Be mūsų su broliu dar augo trys seserys: Angelė, gimusi 1926 metais, Aldona – 1928-ą metų gimimo, ir jauniausia, Akvilia, gimusi 1933 metais. Angelė jau seniai mirusi. Vyriausiai seseriai buvo penkiolika metų, o man tik treji, kai 1941 m. birželio 28 d. rusai nušovė tėtį ir sudegino namus. Tėtį išsivedė *atseit* kelio parodyti, bet nušovė netoli kapų. Kartu nušovė ir tokį Musteikiuką iš Pilkenių kaimo. Iš viso 1941 m. birželį rusai nužudė vienuolika vyrų iš Tauragnų apylinkių. Tarp vyrų, atrodo, buvo ir viena mergina iš Vaisnoriškės. Rusai buvo pikti, traukėsi nuo puolančių vokiečių, tai ir šaudė „liaudies priešus“. Ir po karo „liaudies priešus“ ilgai neieškojo. Kažkas pasakojo, kad rankines ginas jie vertino kaip „собственная мельница“ (liet. nuosavas malūnas), o tai jau buvo didelis turtas, kurio savininkus reikia vežti į Sibirą. Matyt, jau nebebuvo ką veža. Šinkūną Joną, pokario metais *pastatytą* seniūnu, pasodino į kalėjimą, nesvarbu, kad kaip ir savas buvo.

Gyvenimą pradėjom nuo šaukšto, neturėjom nieko. Naujus namus pasistatėm už ežero, gyvenom vieniemyje. Jau baigiantis karui, kai rusai vijo vokiečius, mūsų namai sudegė antrą kartą. Tokia ir buvo vaikystė... Mačiau, kaip karo pabaigoje rusai numušė vokiečių lėktuvą. Diena buvo labai graži, ruošmės eiti pietauti. Išgirdom smarkų tratėjimą. Suskrido visas spiečius lėktuvų: ir rusų, ir vokiečių. Paskui pasipylė dūmai, vienas pradėjo kristi. Bet ne tiesiai, o plokščiai, kaip akmenukai, kai mėtom į vandenį. Atrodė, kad lėktuvas nukris mums ant galvų. La-

Iš kairės Zenius Talaikis, Stasys Gimbutis, pusiau gulomis Kazys Talaikis, už jo Stasys Juška, Bronius Udras. Tauragnai

kūnas jau buvo negyvas. Į ežerą nukrito tik lėktuvo liemuo, o sparnai, uodega jau buvo atsiskyre. Matėsi krintančio lėktuvo kryžius, tas vaizdas labai įstrigo.

Laivu persikeldavom per ežerą ir eidavom melžti karvių, mūsų ganyklos buvo netoli Jurgelevičiaus. Ėjom mokyklon, bet buvo vargas: neturėjom kuo apsiauti. Sesuo iš šiaudų supindavo juostas, susukdavo – ir tai būdavo mūsų batai. Nestiprūs, greit suplyšdavo, pirštai išlenda, ir mes vėl neidavom mokyklon. O žiemos tada būdavo labai šaltos... Buvom amžini studentai, vienoj klasėj mokėmės gal po trejus metus.

Po karo gyvenom miestelyje, paskui mums tokia moteris nuo Tolimėnų pasiūlė pirkti pirkele dabartinėje Stučių gatvėje. Tą namą remontavom abu su broliu. Nuo 16 metų pradėjom dirbti MTS (mašinų-traktorių stotis, – pastaba autorės). Dėžėse iš Ukrainos atveždavo plūgus, kultivatorius, o mums reikėdavo juos surinkti. Buvo labai įdomu. Gavom pirmą algą – 15 rublių. Džiaugėmės, kad mes jau uždirbam. Mama dirbo kolūkyje ir bandė dar papildomai kokią kapeiką užsidirbti: kepė duoną, veždavo net į Vilnių parduoti. Seserys kolūkyje dirbti nenorėjo, visos sugebėjo išvažiuoti mokytis į Vilnių. Aldona baigė medicinos seserų mokyklą, sesuo Akvilia irgi mokėsi medicinos, ilgus metus dirbo daktare Vilniuje. Angelė dirbo teisme Vilniuje. Ištekėjusi ji grįžo namo, nes vyras išsikvietė: buvo labai graži, geros figūros. Kai eidavo gatve, visi atsigrėždavo į ją, todėl vyras nenorėjo, kad gyventų atskirai. Visi mes jaunystėje buvom *nešpetnūs*.

Iš kairės Vaškelis (?), Senka Uljanovas, Kazys Talaikis. MTS kursai Panevėžyje.

Iš MTS pasiūlė vykti į Panevėžį, į mašinistų-kombainininkų kursus. Brolis kartu nevažiavo, jis mokėsi ir baigė Buivydiškių žemės ūkio technikumą, tapo agronomu. Mus mokė ir braižybos, buvo ir politikos mokslų. Kursuose buvo kariška tvarka, į valgyklą ir iš valgyklos eidavom rikiuotėj, ryte ir vakare visada patikrinimai. Bet davė maistą, rūbus, mokėjo stipendiją. Po kursų dirbau MTS, paskui kolūkyje su traktoriais, melioracijoje sezoninius darbus. Melioracijoje mūsų buvo visa tauragniškių brigada. Buvo gerai, užsidirbdavom, bet padirbėti reikėdavo. Gaudavom 130–140 rublių, atlyginimas tais

laikais visai neblogas. Dar dirbau kelių skyriuje. Labai norėjau mokytis vairuotoju. Mokykla buvo Vilniuje, reikėjo važinėti, bet ir vėl mokėjo stipendiją, taigi – visai *baika* buvo. Už stipendiją reikėjo transporte atidirbti. Dirbau devynerius metus, bet 1970 metų gruodžio pradžioje mirė mama. Namuose gyvuliai, ūkis – mieste jau nepadirbsi. Mama sakė, kad dar nori sulaukti, kada amerikonas skris į Mėnulį, ir tik tada galės numirti. Sulaukė. Amerikonai į Mėnulį nuskrido 1969 metais. Grįžau į Tauragnus. Lopėm tą nusipirktą namelį, statėm šitą namą, kur dabar gyvenu. Dirbau kolūkyje, paskui net dvidešimt septynerius metus gaisrinėje. Taip ir ėjo gyvenimas.

Trys draugai. Iš kairės Kazys Talaikis, Antanas Alekna, Algis Alekna. Tauragnai, apie 1956 m.

Tiesa, 1960 m. išvažiavau į Sibirą užsidirbti. Galėjau ir čia, bet ne, reikėjo tolybėn. O Sibire sniegas, šaltis, labai sunkus darbas. (Tą darbą gal galima pavadinti medžių žievinimu, po nužievinimo rinkdavo dervą, kurią naudojo aviacijoje ir medicinoje. – Pastaba autorės). Dirbo daug lietuvių, nemažai ukrainiečių. Visokių žmonių buvo: ir perėjusių frontą, pabuvojusių užsienyje, ir tatuiruotų, išsipaišiusių ir Lenina, ir Stalina. Iš Lietuvos man atsiųsdavo žurnalus „Mokslas ir gyvenimas“, „Šluota“, rusai labai domėdavo, prašydavo išmokyti lietuviškai. Nusipirkau šautuvą, medžiodavau. Iš ten, kur dirbau, maty-

davosi Sajanų kalnai. Vasarą taigoje labai gražu, o gėlių gėlių! Rudeniop prisirpsta serbentai, pas mus tokie neužauga. Dideli ir labai skanūs, nes žemė ten riebi, juodžemio gal apie metrą. Taigoj buvo ir labai daug gyvačių: keli kojas, o jos vyniojasi aplink. Gyvačių visai nebijoju. Rengdavausi treningu, jo kišenėn, būdavo, įsidedu gyvatę. Dirbu ir vis pamaigau, ar dar gyva. Paskui paleidau, sakau, bėk, jau sušilai. Kiti kepdavo gyvates, sakė, kad skanios, primena žuvį. Vieną kartą *pašposijau*: gyvatę išlindo, kaišioja liežuvį, o aš jai pučiu. Tik pajutau, kad lūpa tinsta. Bet nieko rimtesnio neatsitiko, matyt, buvau atsparus.

Kazys Talaikis trečias iš kairės, baltais marškiniais. Sibiras, 1960 m.

Gyvenvietėje veikė parduotuvė, prekių buvo daug ir gerų, daugiausia Kinijos. Labai gražūs išpaišyti indai, termosai, peiliai, pagaminti Vokietijoje, amerikoniški kostiumai. Parduotuvės tuo metu tuščios buvo, o čia, taigoje, tokios prekės! Gal kad ta derva (rusiškai *живица*) buvo labai vertinga, todėl ir darbininkus aprūpindavo. Aišku, pardavėdavo daug degtinės. Pardavėja turėjo tokią knygą, įrašydavo skolininkus. Jie vis būdavo skolingi ir skolingi... Taiga, niekur toli nenubėgsi, žmonės ir pasilikdavo. Nemažai ir prasigerdavo. Paskui ta parduotuvė sudegė. Gal buvo padegta, kad būtų nusiėmę trūkumai, kas žino... Parduotuvėje buvo aliejaus *bačka* 300 litrų talpos, tai sprogo kaip atominė bomba.

Sibire dangus labai ryškus, žydras, klimatas labai sausas, kontinentinis, o pas mus jūrinis. *Va*, ir dabar dega miškai Sibire. Gali net paveikti klimata. Kai dirbau, taiga ir tada buvo išdegusi. Privirtę daugybė medžių, slidūs, apsamanoję, reikėdavo juos dideliu lanku apeiti. Klausėm, kas gaisrą užgesino. Mums paaiškino, kad niekas gaisro specialiai negesino, užėjo rudeninis lietus ir ugnis nuslopo.

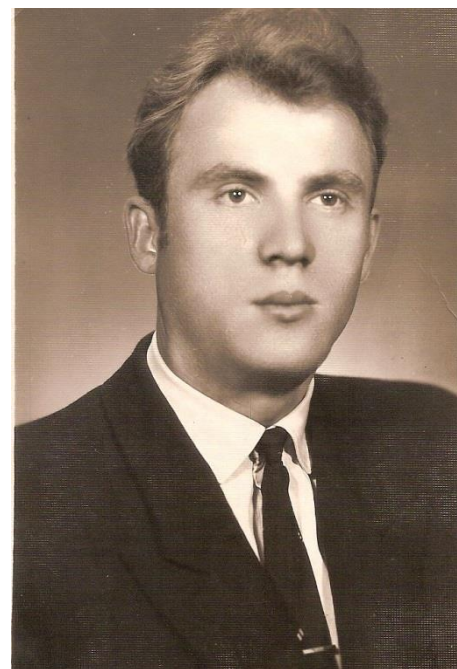
Toks buvo gyvenimas. Labai rūpėjo ne tik Lietuvoje pabūti, norėjos daugiau pamatyti, bet Sibire dirbau tik vieną sezoną.

Erdviuose namuose Kazys gyvena vienas. Žinoma, pradėjau klausinėti apie gegužines, bernų suėjimus, panas... Kazys jaunystės nutikimų neslėpė, papasakojo, kodėl taip ir nesukūrė šeimos.

„Šokti neišmokau. Brolis šoko gerai, gal dar broliai *Udriokai*. *Suveidavom* visi, tada *komercinėn* (parduotuvėn, – pastaba autorės), *biškį* išgerdavom, pakalbėdavom. Buvo ir politikos: rusai giria savo pusę, mes savo, bet nesusipykdavom. Tada gegužinėn prie Taurapilio ar šokiuos pas Biriukus. Tik aš daugiau duris

ramstydavau. Buvo ir panelių mūsų augimo, tik bernų daugiau. Buvo tokia Elzė, Gineičių dvi panos, Danutė (Šarkienė), dar viešnių atvažiuodavo. Jaunystėj mėgdavom žaisti kūmos žiedo. Paskui jau ir pas panas nuvažiuodavom, *ale* kai šokti nemoki – labai sunku. Šokti netraukė, todėl ir neišmokau. Labai mėgau grybauti, žvejoti, uogauti nepatiko.

Po MTS kursų praktiką atlikau Jono Biliūno kolūkyje Anykščių rajone. Vietiniai traktoristai mus nusivesdavo šokiuos. Vienai panai aš labai patikau, bet bėgiodavau nuo jos, nenorėjau užsidėti, net *iškada* būdavo man jos. Prašydavo: „Kazy, neišvažiuok!“ Ramindavau, kad dar atvažiuosiu, bet neatvažiavau. Sibire buvo tokia ukrainietė, vadindavo Kazimir, vis kviesdavo pas save. Ai, kokia graži buvo, bet ne lietuvė. Į Tauragnų kolūkį rudenį atvažiuodavo studentai. Tarp jų buvo tokia Lionė, labai graži, mokyta, labai gabi. Aleksejevo namuose MTS laikais rodydavo kiną, ten ir susipažinom. Tik susipažinom, o ji man uždėjo savo auksinį brangų laikrodį, tokių tais laikais nedaug kas turėjo, o mainais pasiėmė mano. Turėjau motociklą, visur ve-

Kazys Talaikis Vilniuje, apie 1958 m.

žiojau. Tauragnuos daug kas matė, kaip vaikščiodavom. Aldona Lekavičienė sakydavo mano mamai, kad mes graži pora. Ji man raštelius siųsdavo, paskui laiškus rašė. Bet aš pabijojau: ji mokyta, o aš kas? Ji studentė, o aš paprastas bernas. Negalvojau, kad mes abu tinkam. Lionė sakė, kad išmokins ir mane, o aš galvojau, kad gal po jos padu atsidursiu... Matyt, daug ko nemokėjau, nesupratau. Kaimo bernas... Aš taip durnai padariau, galvojau, kad dar paspėsiu, o laikas praėjo. *Ženytis* reikia jaunam... Gal ir nugėrimai buvo kalti...

Vilniuj Stasio Juškos sesuo nusivedė į vakarėlį. Viena pana labai išsiskyrė iš kitų savo apsirengimu. Žiūriu, ateina per visą salę ir tiesiai prie manęs. Tik nutirpau visas... Ir nieko tarp mūsų nebuvo... Buvo tų panų, tiesiai į akis sakė, kad esu gražus vyras, kvietė atvažiuoti, sakė, kad galėsiu

išsirinkti, kokią noriu. O man geriau namo, pas mamą. Va, koks buvau.

Dabar aš gyvenu gerai. Man užtenka pinigų, nedejuoju ir nesakau, kad viskas blogai. Tik nėra antros pusės... Daug skaitau, turiu smetoninių laikraščių ir žurnalų. Mokyklos katilinėje degino prieškarinę spaudą, aš susirinkau sau. Daug kuo domiuosi, išsikerpu įvairius straipsnius“.

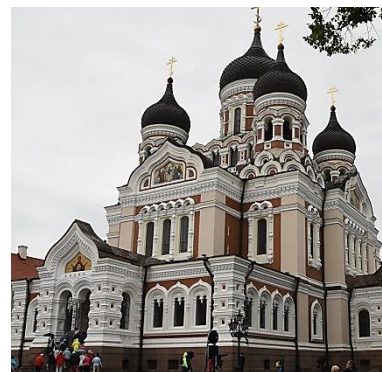
Danguolė Trimonienė

Rugpjūtis pakvietė į kelionę

Nesiruošiu varginti skaitytojų labai ilgu kelionės aprašymu. Tai bus vienas kitas mano pastebėjimas. Juo labiau, kad rugsėjo viduryje tokiu pačiu maršrutu keliauja kita mūsų grupė – vėl 52 žmonės. Sakyti *mūsų* gal ne visai tikslu, nes tauragniškių čia bus tik keliolika. Beveik visi norintys tilpo į rugpjūtį. Bet mes džiaugiamės visais, kurie keliauja kartu.

Vaizdas iš apžvalgos aikštelės

Išpūdinga Aleksandro Nevskio katedra

Laivo denyje

tie, kurie gimę 5 dienos prieš ar po kelionės. Valio! Turime ir mes! Vaidas gražiai pasveikinamas ir gauna kokteilį.

Rytą ilgai miegoti nesisinori – atsiveria nuostabi Stokholmo salynų panorama. Čia jau neaprašysi – reikia pamatyt. Tiesiog grožimės vaizdais, fotografuojame, filmuojame...

Talino senamiestyje

Talino senamiestis, žinoma, puikus. Čia pasitinka akmenimis grįstos siauros gatvės, viduramžiais statytų bažnyčių bokštai, Senojo Tomo vėjaraodis, autentiška, beveik du kilometrus besitęsianti gynybinė siena... Smagu būtų tiesiog pasėdėti kur valandėlę niekur neskubant, tačiau gido suplanuota ekskursija neleidžia tinginiauti, juk laiko turime nedaug. Kai kas spėja prisėsti ir paragauti alaus ar kavos, nusipirkti kokį magnetuką ar kitą niekuotį.

17 val. mes jau prie puikaus kruizinio laivo – jis nuplukdys į Stokholmą. Čia jau galime atsipalaiduoti ir išklaušę gido instruktažą skirstomės į kajutes. Jos nedidukės, tačiau yra viskas, ko reikia. Vakaras ilgas ir leidžiame jį kaip kam patinka: kas tiesiog grožisi vaizdais atviruose laivo deniuose (kajutės be langų), kas aplanko parduotuves, kas sumąsto nueiti į pirtį, kas susiburia į grupes ir dalinasi pirmaisiais išpūdžiais... 20 val. dauguma patraukia ieškoti linksmesnių vietų – pasiklausyti koncertų, pašokti. Kai kam ir iš mūsų grupės pasiseka išlošti loterijoje – ausinės.

Vidurnaktį laukia smagus gimtadienių paminėjimas – pakviečiami

Viena iš daugybės salelių

Siauriausia Stokholmo gatvelė

Pasitinka Stokholmas.

Stokholmas. Gražūs pastatai, žalios erdvės, daugybė tiltų, miestas išsidėstęs 14 salų. Karališkieji rūmai (stebėjome, kaip keičiasi sargyba), Stokholmo katedra, aplankyti bent trys muziejai. Nueiti tikrai būtina į laivo Vasa muziejų. Laivas dugne nuskendęs išgulėjo apie 300 metų, iškeltas, bent 20 metų restauruotas ir šiandien gausiai lankomas turistų. Tikrai įspūdinga. Būtų smagu paplaukioti laiveliais aplink Stokholmą ir pasigrožėti miestu, bet tam laiko neturime – jau laikas atgal į laivą.

Antrą vakarą jaučiamės čia jau beveik kaip namie – žinome, kas ir kur. Vakare – kita programa, įvairūs šou. Maloniai nustebino šokančiųjų amžius, nors buvo ir jaunimo, bet dauguma gal net 80 perkopę. Mes buvome vieni iš „jaunesnių“. Apie pirmą valandą nakties laivas trumpam sustoja Suomijoje ir priima kelias mašinas. Jei miego nesisinori, išeikite į denį pasižiūrėti – „pabūsime“ Suomijoje ir naktinį jūros kelią pamatysite. Tiesa, stebėti, kur plaukia laivas, galima ir savo kajutėse įsijungus televizorių.

Pusryčiaujame laive – 13 eurų suaugusiam, vaikams iki 18 metų perpus pigiau. Švedišką stalą. Pusryčiai įvairūs, visko daug, betgi neprisivalgysi kelioms dienoms. Tenka rinktis, ko labiausiai norisi paragauti. Žinoma, galima valgyti ir savo maistą, jei dar nenusibodo. Pasiimti mažytį virdulį, kajutėje išsivirti kavos ar arbatos.

Ieškom lauktuvių – perkam šokoladus, kas kokį gėrimo butelį susigundo nusipirkti (kai kas laive pigiau, nei pas mus).

Išlipus Taline dar aplankome bent kelias vietas. Tikrai vertas dėmesio yra Kadriorgo parkas ir rūmai.

Pakeliui į namus dar keletas

Kadriorgo parkas ir rūmai.

sustojimų ir prie jūros pabūti laiko beveik nebelieka. Stabtelime jau Latvijoje, labai gražioje vietoje ir skubame maudytis. Tiesa, tokių norinčių atsiranda gal penkiolika. Tiesiog laiko per mažai, reikia skubėti. Vanduo labai šiltas, išlįsti nesinori, bet tenka. Reikia namo. Juos pasiekiame jau gerokai po vidurnakčio.

Išvados – keliaukime, kol galime. To visiems ir linkiu.

Vygantas Varneckas

Po Tauragnų dangum

Po Tauragnų Dangum
Gyvenimas teka...
Po Tauragnų dangum –
Kaip srauni Tauragna.

Po Tauragnų Dangum
Darbuotis man teko...
Po Tauragnų Dangum
Gimė mano daina.

Po Tauragnų Dangum
Poeto Tivyčio dėka gražus pastatas stovi.
Po Tauragnų Dangum –
Jau 60 metų – kultūros šventovė.

Po Tauragnų Dangum
Skamba dainos nuo seno.
Po Tauragnų Dangum –
Žmonių mylimas menas.

Po Tauragnų Dangum
Teatras „Mokas“ gyvuoja.
Po Tauragnų Dangum –
Bibliotekoj šviesuoliai.

Po Tauragnų Dangum
Muziejus pulsuoja.
„Po Tauragnų Dangum“
Leidinys egzistuoja.

„Po Tauragnų Dangum“
Leidinys lanko žmones.
„Po Tauragnų Dangum“ –
Krašto gyvenimo dėlionės.

Po Tauragnų Dangum
Bendruomenės šaunuoliai.
Po Tauragnų Dangum –
Jiems diriguoja Danguolė.

Po Tauragnų Dangum
Seniūnijos darbštuoliai

Po Tauragnų Dangum
Žmonėms padeda uoliai.

Po Tauragnų Dangum
Kapela „Tauragna“ linksmai groja.
Po Tauragnų Dangum
Ansamblis „Gelmė“ vis dainuoja.

Po Tauragnų Dangum
Žmonių atgaiva nesustoja.
Po Tauragnų Dangum –
Jums laimingo rytojaus.

Po Tauragnų Dangum
Tauragnas tyvuliuoja...
Po Tauragnų Dangum –
Labė mylimoji.

Po Tauragnų Dangum
Vyšnių sodas žaliuoja...
Po Tauragnų Dangum
Gesės atminimą globoja.

Po Tauragnų Dangum
Amžiams ilsisi žmonės.
Po Tauragnų Dangum
Atidavę gyvenimus darbui, dainai, svajonėms.

Po Tauragnų Dangum
Atminimai neblėsta
Po Tauragnų Dangum –
Amžina jausmų fiesta.

**Dėkojame mūsų Vygantui Varneckui už labai
nuoširdų ir šiltą eilėraščių, skirtą mums visiems.**

KVIEČIAME

Rugsėjo 21 d. 18 val. Lygiadienio ir Dagos šventė. Baltų vienybės diena (aikštelėje, prie kultūros namų). Bendruomenės projektą remia Utenos r. savivaldybė.

Po šventės (kultūros namuose) – Utenos kamerinio teatro spektaklis „Amerika pirtyje“ (rež. Šarūnas Kunickas). Kaina 4 Eur.

Rugsėjo 27 d. Žuvienės virimo šventė poilsiavietėje prie Tauragno ežero.

Nuo rugsėjo vidurio Tauragnų krašto muziejuje – fotografijų paroda „Tauragno ežero spalvos“.

Tauragnų seniūnijos Projektą „Tauragnas iš arčiau“ remia Utenos rajono savivaldybė.

**Daugiau tikslesnės informacijos bus vėliau.
Sekite skelbimus.**

AKTUALU

(Iš interneto)

Utenos pirminės sveikatos priežiūros centre – svarbios naujovės.

Naujovė – nuotolinė sveikatos priežiūros paslauga. Utenos PSPC direktorius Edvinas Ašoklis informavo, kad jau kelis mėnesius įstaigoje teikiamos nuotolinės sveikatos priežiūros paslaugos pacientams. Šių paslaugų esmė – užsiregistravus registratūroje ar paskambinus telefonu šeimos gydytojui (vidaus ligų gydytojui, vaikų ligų gydytojui, akušeriui ginekologui ar chirurgui) galima gauti tam tikras paslaugas, todėl nebūtina apsilankyti sveikatos priežiūros įstaigoje. Tokiu būdu gali būti skiriami pakartotiniai tyrimai, tęsiamas vaistinių preparatų ar medicinos pagalbos priemonių skyrimas, pacientui ar jo atstovui paaiškinami atliktų tyrimų rezultatai bei pagal juos koreguojamas gydymas, vaistų ar medicinos pagalbos priemonių vartojimas.

Nuotolinės sveikatos priežiūros paslaugos neteikiamos, kai yra naujas gydymo atvejis, prašoma paskirti vaistų ar medicinos pagalbos priemonių, kurių pacientas anksčiau nevartojo, arba jei negalima įsitikinti paciento pateikiamų duomenų tikrumu ar įvertinti paciento būklės be apžiūros. Utenos PSPC vadovas pabrėžė, jog suteikus nuotolinę paslaugą žmogus kitą kartą dėl tos pačios priežasties privalo atvykti į įstaigą, išskyrus, jei pacientui tęsiamas medicinos pagalbos priemonių skyrimas.

Vyksta kelio Tauragnai–Šeimatis–Daunoriai remonto darbai. Šiais metais kelias turėtų būti išasfaltuotas.

Rugpjūčio ir rugsėjo mėnesiais policija visoje šalyje organizuos šias tikslines policines prevencines eismo dalyvių kontrolės priemones.

Rugpjūčio 23 d.–rugsėjo 8 d.– pėsčiųjų, dviračių vairuotojų (ir jų keleivių) eismo saugumo užtikrinimas ir kontrolė; vairuotojų pareigų pėstiesiems, dviračių vairuotojams vykdymo užtikrinimas ir kontrolė; Kelių eismo taisyklių V, VI ir VIII skyrių nuostatų laikymosi

kontrolė.

Rugpjūčio 30 d.–rugsėjo 2 d. – vairuotojų blaivumo, apsvaigimo nuo narkotinių ar kitų psichiką veikiančių medžiagų kontrolė; pavojingo ir chuliganiško vairavimo kontrolė; transporto priemonių vairavimo, kai asmuo neturi teisės vairuoti ar kai iš vairuojančio asmens teisė vairuoti atimta, atvejų nustatymas ir kontrolė.

Rugsėjo 3–8 d.– vairuotojų mobiliojo ryšio priemonių naudojimo ir vairuotojų veiklos, nesusijusios su vairavimu, kontrolė; privalomų saugos priemonių: saugos diržų, saugos šalmų, vaikams vežti skirtų prisegimo sistemų, naudojimo kontrolė.

Rugsėjo 16–22 d. – transporto priemonių leistino važiavimo greičio kontrolė; saugaus važiavimo, manevravimo, lenkimo, važiavimo per sankryžas kontrolė. Policijos pareigūnai sieks atkreipti jaunųjų eismo dalyvių dėmesį į drausmingumą, atsakingumą už savo elgesį kelyje, kad jie būtų saugūs ir nepatektų į eismo įvykius.

Rugsėjis

Senolių išmintis

Rugsėjo griaustinis pranašauja šiltą rudenį ir gilią žiemą.

Jei rugsėjį ant ražienų skleidžiasi voratinkliai – bus ilgas ir gražus ruduo.

Jei klevų lapai pagelto – po mėnesio bus darganota.

Jei voras tūno voratinklio viduryje ir nejudą – lis

A + A Seniūnijoje*Rugpjūčio mėn. mirė**SIGITAS BALČIŠIS, 61 m., Tauragnai;**ONA VALIULIENĖ, 68 m., Tauragnai;**Užjaučiame artimuosius***Nuotraukos**

Dainiaus Atkočiūno, Danguolės Trimonienės, Žymanto Trimonio, taip pat iš asmeninių archyvų;

Redagavo ir maketavo

Danguolė Trimonienė

Spausdino Utenos spaustuvė